

χθέντες εἰς Μεταξᾶ καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον ἄφηναν πίσω των φεύγοντες οἱ Τοῦρκοι, ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ὑπερέβη τὰ 150.

Ἐν τούτοις τὴν νύκτα τῆς 9ης πρὸς τὴν 10ην Ὀκτωβρίου, ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι εἶχαν ἤδη ἐκκενώσῃ τὴν πόλιν, οἱ δὲ Ἕλληνες κάτοικοι ἦσαν κλεισμένοι ἐν ἀγωνίᾳ εἰς τὰς οἰκίας των, διεδόθη περὶ τὰ ἐξημερώματα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς προσλαύνει. Πραγματικῶς μετ' ὀλίγον αἱ σάλπιγγες ἀνήγγειλαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ στρατοῦ. Εἰς διάστημα δευτερολέπτων ὅλοι οἱ κάτοικοι ἔξαλλοι ἀπὸ χαρὰν, τρελοὶ ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ἐξῆλθον εἰς προὔπαντησιν τοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν κατελάμβανεν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ἐν τῇ μεταξὺ συγγενεῖς τῶν θυμάτων ἐκδικούμενοι τὴν ἀγρίαν των σφαγὴν, ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰς οἰκίας μερικῶν βέηδων, χωρικοὶ δὲ ἐπωφελούμενοι τῆς εὐκαιρίας ἐβοήθησαν τὸ ἔργον ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως προέβησαν εἰς διαρπαγὰς. Οὕτω μέρη τινὰ τῆς πόλεως ἐκάησαν, ἕως ὅτου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατώρθωσε νὰ καταστείλῃ τὸ πῦρ.

Τέλος τὴν πρωτὰν τῆς ἐπομένης 11 Ὀκτωβρίου εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ Διάδοχος. Ἀποθεωτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Οἱ κάτοικοι ἔκλαιαν ἐκ χαρᾶς, γέρων δὲ κομισθεὶς εἰς τὸ παράθυρον, ἀφοῦ εἶδε τὸν Διάδοχον περνῶντα, ἐψιθύρισε: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα» καὶ ἀπέθανε.

Οἱ τραυματῖαι . . . τῆς εἰρήνης !

Ὁ Γιάννης. — Κάτι μὲ δεμένο τὸ χέρι σὲ βλέπω, κύριε Κώστα. Μήπως ἔλαβες μέρος στὸν ἐλληνοτουρκικὸ πόλεμο;

Ὁ Κώστας. — Ὅχι, ἀδελφέ! Ἀλλὰ ἔλαβα μέρος χθὲς τὸ βράδυ εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συλλόγου τῶν εἰρηνοφίλων!..